

L.O.O.T. INFOWIJZER

INHOUDSOPGAVE

2. COLOFON
3. L.O.O.T. NIEUWS
6. REACTIE GPS
7. ZELFOVERSCHATTING
10. REISVERSLAG 2013....
17. MOTORNIEUWS
22. GRAPPIG HÉ
23. L.O.O.T. TOERKALENDER

De volgende infowijzer verschijnt april 2014. Uw kopij gaarne voor 23 maart naar infowijzer@loot.nl

LANDELIJK OVERLEG ORGAAN TOERCLUBS L.O.O.T.

Opgericht 28-11-1989
Statutaire vestiging te Zwolle
Kamer van Koophandel V 40062177
Postbank -rekening ING: NL 38
INGB 0006 236630 t.n.v. LOOT

www.loot.nl
secretariaat@loot.nl

Het Bestuur ----- bestuur@loot.nl

Voorzitter	Harry Apperloo	0297-569802	voorzitter@loot.nl
Secretaris	Wil Huijbrechtse	036-8489331	secretaris@loot.nl
Penningmeester	Dirk de Zeeuw	06-20381110	penningmeester@loot.nl
Bestuursleden	Cor Huijbrechtse	036-5334402	toerkalender@loot.nl
	Petra Vermeer	023-5353146	petravermeer@loot.nl
	Frank van Dijk	078-6102204	frankvandijk@loot.nl
	Henk Bijkerk	078 -6101174	infowijzer@loot.nl

De Coördinatoren -----

Beurzen	Vacature		
Internet	Dirk de Zeeuw		postmaster@loot.nl
Clubprofielen	Dirk de Zeeuw		clubprofielen@loot.nl
Contact motorbladen	Henk Bijkerk	078-6101174	infowijzer@loot.nl
Redactie Infowijzer	Henk Bijkerk	078-6101174	infowijzer@loot.nl
Toercompetitie/Toerkalender/			
Inschrijfformulieren	Cor Huijbrechtse	036-5334402	toerkalender@loot.nl

Adressen -----

Algemene post- en adreswijzigingen

Secretariaat J. D. van Exterlaan 2 1336 LJ Almere 036-8489331 secretariaat@loot.nl

Inschrijfformulieren toertochten

Toerkalender Jerseystraat 1 1339 TP Almere 036-5334402 toerkalender@loot.nl

Copy infowijzer

Redactie Rijnestein 4 3334 CT Zwijndrecht 078-6101174 infowijzer@loot.nl

Financiële zaken

Penningm. P de Jongstelaan 10 3291 PS Strijen 06-20381110 penningmeester@loot.nl

Verzending eigen clubblad naar het LOOT (lieft digitaal)

Clubbladen Rijnestein 4 3334 CT Zwijndrecht 078-6101174 infowijzer@loot.nl

Landelijk Overleg Orgaan Toerclubs

NEWS

LOOT kampioensdag 2014

Zondag 16 maart 2014

Het is van belang dat u weet dat u deze tourrit, bij hoge uitzondering en héél slecht weer, ook met de auto mag rijden. Inschrijving minimaal € 5,= per persoon.

Deelnemende clubs:

MTC Noord (Friesland),

startplaats: Hotel v.d. Valk Wolvega-Heerenveen,

Atalanta 10, Wolvega / route alleen GPS

starttijd: 09.30 – 10.00 uur

MTC Contact (Dordrecht),

startplaats: Clubgebouw, Grote Kerksplein 1c,

Dordrecht / route papier en GPS

starttijd: 08.30 – 09.30 uur

MC '93 Nijverdal (Nijverdal),

startplaats: café/restaurant De Budde, Grotestraat 167,

Nijverdal / route alleen GPS

starttijd: 09.30 – 10.30 uur

MTC Zeeuws-Vlaanderen,

startplaats: Busstation Buitenhaven, Terneuzen

starttijd: 07.30 – 08.00 uur / route papier en GPS

MTC De Lingerijders,
(Geldermalsen)

**startplaats: “La Place”, Panweg 1 te Enspijk, naast
MCDonalds / route alleen GPS**

starttijd: 11.00 – 11.30 uur

MC Keizer Karel (Nijmegen),

**startplaats: restaurant De Markies, Graafseweg 600,
Alverna / route op GPS of voorrijder**

starttijd: 09.00 – 09.30 uur

MC MIOS (Anna Paulowna),

**startplaats: clubgebouw aan het Zoutpad te
Anna Paulowna / route alleen GPS**

starttijd: 09.00 – 11.00 uur

MTC Motovatie (Amstelveen)

**startplaats: Motorkleding Bikers World, Spoorsingel 45
Beverwijk / route papier en GPS**

starttijd: 09.00 – 10.00 uur

MTC De Schaffelaar,
(Barneveld)

**startplaats: Café/restaurant De Rotterdammer,
Wolweg 40, Stroe / route papier en GPS**

starttijd: 10.00 – 11.00 uur

Eindlocatie: De Roskam in Achterveld.

Telnr.: Cor Huijbrechtse: 06-24850624 en Petra Vermeer: 06-23595116

UITNODIGING

ALGEMENE LEDENVERGADERING LOOT

ZATERDAG 12 APRIL 2014

AANVANG: 14.00 UUR

EINDE: 16.00 UUR

LOCATIE:

HOTEL DE ROSKAM

HESSENWEG 212

3791 PN ACHTERVELD

TEL.NR.: 0342 – 451223

(Route: A1 Hoevelaken, A28 ri. Utrecht, afrit 8 (Amersfoort)
einde weg re (Hogeweg) Rd (Energieweg g.o.i. Wiekenweg)1^e weg re ri. Stoutenburg
Einde weg re (Hogeweg -Barneveldseweg
g.o.i. Hessenweg) door Stoutenburg en na ca. 7 km bent u
gearriveerd bij De Roskam (t.o. de kerk))

Reactie op artikel GPS of routerol.

De discussie m.b.t. de GPS en/of routerol is inmiddels wel gevoerd lijkt me, en daarbij heeft de routerol toch uiteindelijk duidelijk het onderspit moeten delven.

Je kunt de clubs niet met heel erg veel werk en kosten opzadelen omdat een enkeling nog steeds niet aan de GPS wil.

Die ene enkeling zal dan wellicht achter een maatje of voorrijder aan moeten rijden, als dat niet wenselijk is heeft hij of zij wellicht een probleem.....

De kosten van een GPS zijn aardig gedaald door de jaren heen, en ik ben van mening dat iemand die het toeren kan betalen, ook een GPS kan betalen, maar dat is mijn mening.

Bijkomend groot voordeel van de GPS is natuurlijk dat de route(s) ook in de toekomst gebruikt kunnen worden, e.e.a. weer even herberekenen in de nieuwere kaartversie van dat moment, en men heeft weer een frisse route. Een papieren route heeft een erg korte levensduur, en dat terwijl het meer inspanning en geld kost om hem te maken, lijkt me allemaal duidelijk. Clubs dienen natuurlijk wel gebruik te maken van fris kaartmateriaal en een stabiele route af te leveren, en m.n. het laatste schort het nog weleens aan.

De Garmin heeft het wel duidelijk gewonnen van de TomTom, vergelijkbaar met de vroegere strijd tussen VHS, Philips 2000 en Betamax bij de video's.

Het gaat er al lang niet meer om wat het beste systeem is, het gaat erom wat het meest gebruikte systeem is, en dat is duidelijk de Garmin.

Die enkeling die met een TomTom rijdt heeft dus, naar mijn mening, niet de verstandigste keuze gemaakt, lijkt me duidelijk dat die enkeling dan ook zelf moet zorgen dat zijn route geconverteerd wordt naar de TomTom e.d.

Om misverstanden met kaartmateriaal en instellingen e.d. te voorkomen is het dan ook wenselijk om de routes wat makkelijker beschikbaar te stellen, hetzij via de site hetzij via de mail aan laten vragen.

Als iedere gebruiker de route van tevoren aan zou vragen kunnen er zich, bij een geringe eigen inspanning, geen problemen voor doen!

Nieuw "probleempje" is dat bepaalde modellen van Garmin zoals de 340 serie e.d., routes gemaakt in Mapsource moeilijk slikken.

Oorzaak daarvan is dat bedoelde modellen niet meer dan 30 viapunten kunnen verwerken. Bedoeld probleem is in Basecamp wel op te lossen, maar aangezien de meeste clubs tot volle tevredenheid met Mapsource werken is het niet onbelangrijk om daar bij aanschaf van een GPS rekening mee te houden.

De betere, en duurdere modellen, zoals b.v. de 660 hebben van bedoelde problemen geen last! Ook hier geldt dus weer; goedkoop is duurkoop!

Voor de betere toestellen maakt het dus geen enkel verschil of de route gemaakt is in mapsource of in basecamp.

Beide bewerkingprogramma's hebben zo hun voor-en nadelen, aangezien de meesten redelijk thuis zijn met mapsource, zal die vooralsnog het meest gebruikt blijven.

Alex van der Hulst

Zelfoverschatting.....

Bij veel mensen is er sprake van onrealistisch optimisme. Narigheid overkomt altijd een ander, toch? Mensen schatten de kans op prettige gebeurtenissen groter in dan de kans dat hun narigheid overkomt. Mensen hebben gauw de neiging hun talenten te overschatten en te denken dat een situatie controleerbaar is. Ze nemen te veel risico, met het gevoel dat ze de situatie goed hebben ingeschat en het genomen risico verantwoord is. Mensen stellen zich regelmatig bloot aan meer risico dan verstandig is en nemen onvoldoende preventieve maatregelen voor die al die dingen waarvan we weten dat ze geregeld verkeerd gaan.

"Dit is Barts tweede toespraak over motorveiligheid. Voor wie het nog niet doorheeft: de eerste toespraak heb ik gemist"

Een van de meest voorkomende eenzijdige ongevallen met een motor is te wijten aan een te hoge snelheid in combinatie met zelfoverschatting. In de wereld van het motorrijden, waar alles wel lijkt te draaien om snelheid, de ware helden diegenen zijn die de hoogste snelheid maken en de motoren steeds sneller worden, is het moeilijk om niet meegesleept te worden door de gedachte dat hier snelheid alles is. Onze competitiedrang doet er vervolgens nog een schepje bovenop. Wie wil er niet sneller zijn dan een ander?

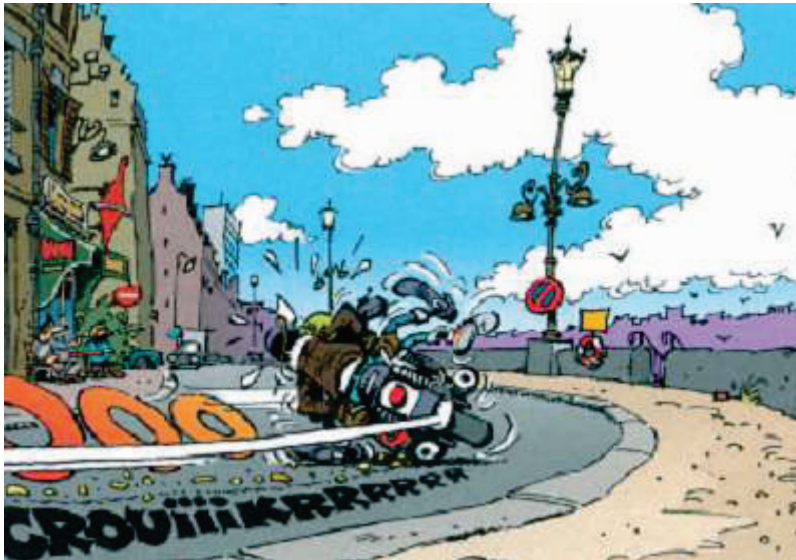
Aan de andere kant worden we constant gewaarschuwd dat snelheid, en dan vooral een te hoge, een slechte zaak is. Er wordt ons voorgehouden dat elke keer als we de denkbeeldige lijn overschrijden dit catastrofale gevolgen kan hebben.

Het lijkt niet te rijmen met ons gevoel, maar vooral niet met onze ervaring. We zien mensen onderuitgaan bij lage snelheid. Maar de wereld aan kennissen, vrienden, die al decennia lang motorrijden, zetten het gas er regelmatig flink op en hebben nog nooit één schrammetje opgelopen, zelfs niet aan hun motor.

Wie motorrijdt, stelt zich bloot aan bepaalde risico's, risico's die horen bij de sport. Maar diegenen die bewust hun grenzen opzoeken door flink te gassen, vergroten het risico op een ongeval. Hoe vaker dit gebeurt, hoe groter de kans dat het werkelijk fout gaat.

Waarom zijn er dan toch motorrijders die de vaart er behoorlijk in hebben en na duizenden kilometers nog nooit één keer een ongeluk hebben gehad? En waarom zijn er motorrijders die met een beduidend lager tempo regelmatig hun motor in de prak rijden? Of heeft het misschien niet alles met snelheid te maken maar meer met andere factoren?

Iedereen heeft het weleens meegemaakt. Op een vrije zaterdag lekker een flink eind rijden met je maten. De oude vertrouwde weg die je al honderd keer gereden hebt. Iedereen goedgeluimd en met een heerlijke adrenalinekick. Die kick zorgt ervoor dat je het gas er flink ophoudt. Op zich niets mis mee.

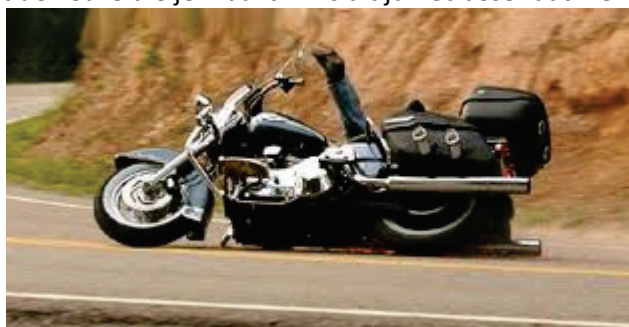
Beetje bij beetje komt echter de klad erin. Je laat je meeslepen door dat lekkere gevoel, sneller en sneller door de bochten, terwijl je langzamerhand steeds meer het gevoel krijgt de controle te verliezen. Je hebt het wel door. Je bent boven je eigen grens uitgestegen. Het voelt meteen anders. De lijn in de bocht is niet meer zo strak, je moet vaker remmen en maakt kleine inschattingsfoutjes. En in plaats van dat gelukzalige gevoel van het bochtenrijden dat je nog maar even daarvoor nog had, zit

je nu gevangen tussen twee bochten, de korte stukjes tijd waarin je wanhopig probeert je fouten te corrigeren. Het lijkt steeds sneller te gaan, de bochten en de fouten, en het lijkt wel alsof je steeds minder tijd hebt om alles weer recht te zetten. Je soepele rijgedrag is veranderd in grillig en hoekig.

Langzamerhand vergaat het lachen je terwijl je je weg probeert te volgen. Steeds vaker maak je jezelf verwijten bij elke nieuw gemaakte fout. Tot het onvermijdelijke gebeurt. Je rijdt te snel een bocht in en vanaf dat moment ben je overgeleverd aan wat er ook maar te gebeuren staat. Het is niet anders.

Haastig een schietgebedje. Met een beetje geluk kom je er zonder kleerscheuren vanaf en beloof je jezelf dat je nooit, maar dan ook nooit meer de controle zult verliezen.

Wat is er nu fout gegaan? Dit heeft te maken met de keuze die je maakt. Er is altijd het besef dat we de controle over iets hebben. En dat heeft niet te maken met die ene bocht of die ene weg. Het is de algehele controle die we over een rit hebben. Soms beheersen we dit perfect, we zijn ons bewust van onze eigen vaardigheden en blijven binnen de grens. Maar op een dag besluiten we de grenzen op te zoeken en hebben we het gevoel dat we tot alles in staat zijn. Het gevoel wel ja, maar niet het bewustzijn.

In ons achterhoofd weten we best wat onze limiet is, maar we laten ons leiden door ons gevoel. We verliezen langzamerhand de controle, tot het ontardt in één grote chaos.

Een goede, ervaren motorrijder die zijn grenzen kent, zal dit nooit overkomen. Die laat zich niet meeslepen door een adrenalinekick of een onbestemd avontuurlijk gevoel. Door ervaring en de feedback die hij in de loop der jaren heeft opgebouwd volgt hij een vloeiende lijn over de weg. Voor iedereen voelt het anders. Soms verschilt het van dag tot dag, van uur tot uur, afhankelijk van hoe we in ons vel zitten. Maar rijd je binnen je eigen grenzen, dan rijd je veilig. Kom je boven die grens, dan is er sprake van zelfoverschatting.

Het overkomt ons allemaal, het hoort bij de sport. De meesten van ons leren ervan en vermijden het in het vervolg. Kom je vaker in moeilijkheden, dan vergroot dat de kans op een ongeval.

Iedereen kent ze wel, die motorrijders die altijd even soepel, snel en ontspannen hun weg gaan. Uitermate in balans en altijd 'in control'. De meesten hebben een bepaalde mate van wijsheid, na zuurverdiende kilometers, waardoor ze respect hebben gekregen voor hun eigen grenzen. Zij weten waar hun grens ligt en hebben besloten aan de goede kant van die grens te blijven. Constant in controle over hun motor, de weg en de omgeving. Ook zij hebben weleens de behoefte toe te geven aan hun impulsen. Op zo'n moment zul je ze hoogstwaarschijnlijk tegenkomen op het circuit. Ook dat is een stukje wijsheid: weten waar en wanneer je je grenzen kunt verleggen.

Het kennen van je eigen grenzen is de beste remedie tegen zelfoverschatting. Zelfoverschatting leidt bijna altijd tot het rijden boven je limiet. En die limiet heeft bijna altijd met snelheid te maken. Het is soms niet eenvoudig om de zelfdiscipline en beheersing op te brengen om je motor binnen je eigen grenzen te rijden. Maar de beloning is groot: de wetenschap dat je alles wat in je vermogen ligt

aanwendt om heelhuids op de plek van bestemming te arriveren. Het besef dat je de controle hebt, en zult houden, over je motor en je rijomgeving. Het besef dat je relaxed en ontspannen een heerlijke rit rijdt.

Het verband tussen snelheid en ongevalkans kan het best beschreven worden met een machtsfunctie: de kans op een ongeval stijgt bij een snelheidstoename meer naarmate de snelheid hoger is en vice versa. Nou is dit vooral het geval bij automobilisten. Bij motorrijders liggen de zaken nog veel gecompliceerder. Hier hebben we namelijk nog veel eerder en meer de gevolgen van onder andere zelfoverschatting te incasseren.

Fatalistische risicobereidheid, oftewel de illusie van onschendbaarheid, voert hier altijd tot de fatale uitslag volgens de formule: ongevalwaarschijnlijkheid x hoogte van de schade. Alleen wie de risico's goed inschat, die binnen zijn grenzen en die van de rijfysica blijft, begeeft zich veilig op weg.

VAKANTIE 2013, VAN DIESEL TANKEN TOT SNEEUW, MAAR OOK FIJN MOTOR

GEREDEN (Deel 2)

DE KAUNERTALER GLETSCHER OP EN AF EN ROND DE RESCHENSEE (woensdag 19 juni).

Als ik rond 18.00 uur op mijn kamer kom, hoor ik stemmen op het grote balkon, dat aan mijn kamer grenst, terwijl ik dit de beide vorige avonden voor mij alleen had. Ik hang mijn motorjas binnenste buiten aan het rek, zodat de binnenkant in de zon kan drogen. De mensen op het balkon zijn een Duitser met zijn vrouw uit Costa Rica met wie hij al 30 jaar getrouwd is. Haar twee zusters zijn over en nu hebben ze een weekje vakantie. Morgen vertrekken ze naar het Gardameer en misschien gaan ze nog naar Venetië. Ik ga me douchen en ik spoel zoals gewoonlijk mijn T-shirt, sokken en onderbroek uit, zodat deze weer een beetje fris zijn. Als ik de laatste twee op het rek op het balkon hang, zitten ze er nog en de Duitser vraagt of ik een Weizen lust. Daar kan ik geen nee tegen zeggen. Hij vertelt van alles over zijn vroegere vakanties en ik over de mijne. Zo is het heel gezellig.

Wanneer ik na een weer goed ontbijt vertrek, zijn alle motoren al weg. Het is nu al warm en de zon schijnt de hele dag, 's middags wordt het ruim 30 graden, dus heet genoeg. De eerste 30 km tot Prutz volg ik de B180 en dat schiet lekker op. Daarna ga ik het Kaunertal in en daar rij ik een stuk rustiger om van de omgeving te kunnen genieten. Na een tijdje moet ik een stukje onverhard rijden en over een Weiderost, want het hek over de weg zit dicht, omdat er koeien iets verderop lopen te grazen.

Hier stop ik natuurlijk en er is ook nog een mooi kapelletje. Daarna ga ik verder en er is bijna geen verkeer op de weg. Wel zo fijn, eigenlijk. Na Feichten moet ik voor de Maut stoppen en aan de vriendelijke vrouw daar mag ik 12 euro betalen voor het berijden van de Kaunertaler Gletscherstrasse. Ik krijg van alles terug en voor ik dat in de tanktas kan doen, valt er wat op de grond. Ik vertel haar dat en omdat er een auto achter me staat, rij ik een eindje verder om het dan op te rapen. Net als ik dat wil gaan doen, komt ze uit het tolhuisje en raapt het voor me op. Klasse!!

Onder aan de stuwdam is de volgende stop en daarna volgt de 29e haarspeldbocht, dus er zullen nog 28 volgen. Deze zijn veel ruimer dan die ik gisteren naar de Stelvio heb gereden. Bij bocht 20 zie ik grote houtsnijwerken staan en dat is goed voor een stop.

Nu ik er op let staat er nog veel meer houtsnijwerk langs de kant van de weg en dat is wel erg mooi. Bijna als ik weg wil rijden, zie ik een geit liggen en als ik nog eens goed kijk zie ik ook nog twee moedergeiten met vier jongen, dus nog meer foto's. Verder naar boven stop ik nog enkele keren en ook hier ligt veel meer sneeuw dan andere jaren. Op de top op 2.750 m hoogte is het nog erg rustig en ik kijk op de kaart, die ik bij de Maut heb gekregen, waar het de moeite waard is om te stoppen. Eigenlijk is dat hier overal. Bij de Weisssee is het prachtig en bijna het hele meer ligt nog onder het ijs. Hier en daar proberen bloemen bij de sneeuw of door de sneeuw heen te voorschijn te komen. Een kleine km naar beneden ben ik bij het Krummgampental, waar naast de weg een Hochmoor bevind met typische bergplanten. In een brede bocht stroomt de Faggenbach onder de weg door en ook hier staan enkele beelden van houtsnijwerk. Het water van de beek is lichtbruin van kleur en het stroomt erg snel.

Van links komt een klein beekje met helder water, dat zich mengt in het bruine water, wat interessant is om te zien. Hier is ook de Klettergarten (klimtuin), waar je kunt leren hoe je een berg beklimt. Dat trekt me helemaal niet en dus ga ik verder.

Bij bord 10 is de Bliggbach en ik zet de motor iets verder bij drie kleine watervallen neer. Het water spettert zo, dat de motor nat wordt. Iets verder is de Wurmtal Bach en deze stort zich met een indrukwekkende en spetterende waterval van 140 meter hoog onder de weg door in de Gepatschstausee. Deze waterval heb ik in het verleden wel eens een stuk kleiner gezien. Het water in het stuwmeer staat heel erg laag en later hoor ik ergens, dat het meeste smeltwater pas in juli naar beneden komt en dan zal het meer dus wel volstromen. Een flesje water is bijna leeg en ik vul het met het ijskoude water van een stroompje naast de waterval. Het smaakt prima en zo heb ik weer een tijdje lekker koel water. De laatste twee dagen heb ik zoiets ook gedaan en dat is goed bevallen. Ik kom nu steeds meer verkeer tegen en ook veel wielrenners zwoegen naar boven. Zij liever dan ik. Bij het tolhuisje kan ik zo verder rijden.

Later stop ik op een parkeerplaats voor een sanitaire stop. Zo daar heb ik geen last van, maar ik ben waarschijnlijk wel op de lelijkste plaats in het Kaunertal gestopt. Niet getreurd en opgelucht ga ik verder en al gauw ga ik rechts naar Piller. Maar eerst kom ik door het mooie dorpje Kauns en wat verder door Kaunerberg. Hier stop ik bij de kapel Sankt Martin om dit te bekijken. Na het dorp zijn er wegwerkzaamheden en ik moet een stukje onverhard rijden. Daarna gaat het verder omhoog over een smalle en redelijk steile weg naar de Pillerhöhe (1.555 m). Ik rij door tot het dorpje Piller, waar ik omdraai en terug op de Pillerhöhe stop ik nu wel. Ik loop nog iets verder omhoog, waar ik een mooi uitzicht heb op het dal van Inn diep onder me. Enkele bomen langs de kant van de weg doen het erg slecht en een paar zijn volgens mij al dood.

Nu volgt de steile afdaling met vele mooie bochten naar Fliess en daar gaat het verder naar beneden door een aantal haarspeldbochten naar de B180. Hier ga ik links richting Reschenpass en na een km ofacht moet ik deze weg verlaten om over smalle wegen wat hoger in het dal verder te rijden. Het rijdt zo lekker, dat ik vergeet af te slaan, maar een dorp verder krijg ik een nieuwe kans.

Bij de kerk in Tösens stop ik en daar tegenover is een kleine supermarkt waar ik wat inkopen wil doen. Er loopt een vrouw buiten, die de boel aan het opruimen is en als ik de winkel in wil gaan, zegt ze, dat die gesloten is, waarna ik foto's maak van zowel binnen als buiten van de kerk. Nog ongeveer 11 km rij ik over deze leuke weg voor ik weer op de B180 uitkom. In Pfunds zie ik een Billa en daar stop ik om om twee grote flessen fruitsap en wat blikken Löwenweisse te kopen. Dat laatste is een witbier uit München en het smaakt later op het balkon prima. Als ik richting Nauders wil gaan, blijkt deze weg helemaal afgesloten te zijn. Het verkeer moet via de 184 en in Zwitserland over de 27 en weer terug in Oostenrijk over de Norberthöhe naar die plaats rijden. In Martina bij de grens rijdt voor me een vrouw in een auto uit Graubünden en zij stopt bij de douanepost, maar daar is helemaal niemand. Ze zit maar te kijken en eventjes heb ik het idee, dat zij wil uitstappen om te zeggen, dat ze de grens over wilt.

Uiteindelijk rijdt ze toch verder en dus kan ik dat ook. Deze omleiding blijkt ruim zes km langer te zijn, maar het is mooi weer, de weg is goed en de omgeving prachtig, dus erg is het niet. Bij de Reschensee is het lang niet zo mooi als gisteren, dus rij ik gewoon verder.

In Graun im Vinschgau/Curon Venosta sla ik linksaf het Langtaufstal/Vallelunga in. Dit is een tien km lang mooi dal met een prima weg, dus schiet het lekker op, tenminste als je onderweg niet stopt, zoals ik. In Melag/Melago ben ik hemelsbreed maar een km of vijf van de Kaunertaler Gletscher af, maar helaas moet ik hier omdraaien, want de weg gaat niet verder. Op de terugweg stop ik bij de mooie kerk van Wies/Masoprato om uiteindelijk op de SS40 naar links te gaan richting Meran. Een eind verder is er een file en natuurlijk rij ik er voorbij. Er zijn net als gisteren Felsarbeiten, maar nu hoef ik gelukkig maar een kwartier te wachten voor ik verder kan.

In St. Valentin auf der Haide/San Valentino allo Muto moet ik heel erg scherp naar rechts naar het Royental/Val Roia. Zo te zien lukt dat niet in één keer en schuin recht vooruit staat links van de weg een mooie kapel. Hier ga ik maar eerst naar toe.

Binnen staat de maagd Maria in een rots en dit is mooi om te zien. Nu kan ik wel gemakkelijk de smalle weg inrijden en eigenlijk moet ik de weg omhoog volgen, maar ik ga richting Resia. Dat is een gelukkige keus, want de weg loopt voornamelijk door het bos en daar is het koeler dan in de zon. Onderweg stop ik verschillende keren om foto's te maken en zo zie ik de Reschensee en later ook de oude toren in dit stuwmeer van een andere en hogere kant. Terug in Nauders ga ik over de Norberthöhe naar Martina, want ik wil in Samnaun weer goedkoop tanken. Door de vijf onverlichte en nauwe tunneltjes ga ik verder. Onderweg zijn nog steeds op twee plaatsen wegwerkzaamheden en beide keren staat het licht op groen en dus kan ik direct door rijden. Net als ik de derde tunnel in wil rijden, zie ik ineens lichten, dus ga ik achteruit wat naar de kant, want die lichten horen bij een auto en we kunnen elkaar in de tunnel niet passeren. Ik rij in Samnaun weer tot het eind van de verharde weg.

Daarna tank ik en ga ik weer dezelfde weg terug. Nu staan de lichten twee keer op rood en bij het tweede licht sta ik alleen en er komt geen verkeer aan en dus rij ik maar door het rode licht en gelukkig kom ik daar geen tegenliggers tegen. Het rijden over de Norberthöhe is weer een plezier vanjewelste en het is er heel erg rustig. In Nauders rij ik eerst naar Schloss Naudersberg om dit van buiten te bekijken en hier vlakbij staan ook nog twee mooie kapelletjes. In het begin van de 14e eeuw

is dit slot gebouwd en in de volgende eeuwen is het steeds uitgebreid met nieuwe ruimten. Nu is het een museum en een restaurant. Tegen half zeven ben ik terug bij Haus Julia. Vandaag heb ik maar 276

km gereden, maar onderweg ben ik ruim 35 keer gestopt om 845 foto's te maken.

TWEE TOLVRIJE GEBIEDEN: LIVIGNO EN SAMNAUN (donderdag 20 juni)

Nu zit ik dit verhaal te schrijven bij de Stadlwirt, helaas niet op het terras, want het regent en dat heeft het twee uur geleden ook volop gedaan. In de buurt van Ardez verlaat ik de voorrangsweg om naar dit dorpje te rijden en dan over een mooie smalle weg tegen de bergwand aan naar Ftan te gaan. In Ardez stop ik even bij de kerk om wat kiekjes te maken, ook de huizen hier zijn mooi en erg groot. Dan ga ik verder en de weg wordt onverhard. In een ruime bocht is men beneden bezig om de beek in te tomen, maar het water stroomt nu wel erg snel, dus is er aanvoer genoeg.

In Ftan staat ook weer een mooie kerk en het is een eindje lopen hier naartoe. De toren staat los van de kerk en het interieur is erg eenvoudig. Wanneer ik weer buiten ben, vallen er druppels regen, gelukkig houdt het snel op, maar naar het noorden richting Nauders zit een erg donkere lucht. Dat voorspelt weinig goeds.

Vanuit Ftan zie ik aan de overkant van de Inn een groot gebouw staan en ik besluit om daar heen te gaan. Het blijken grote appartementengebouwen te zijn, maar er staat wel een mooie kapel. Daarna volg ik de 27 naar Martina, maar onderweg begint het hard te regenen. Ik heb mijn otorspijkerbroek aan en die is al gauw doorweekt. Er is nergens schuilgelegenheid, waar ik de regenbroek kan aantrekken, dus maar rustig verder rijden. Na een kwartiertje zie ik een overdekte brug naar Sclamischot. Hier trek ik de broek aan en dan is het natuurlijk droog. Ik had me al voorgenomen om niet in Samnaun te gaan tanken, als het blijft regenen en direct naar mijn overnachtingsadres te rijden. Nu is het droog en dus doe ik dat wel, maar ik pas de route wel aan. Ik ga niet via Nauders en de Finstermünzpass naar Samnaun, maar ik neem de kortste weg via de tunneltjes. Bij de eerste pomp, die ik tegen kom, doe ik de tank vol en ik rij dezelfde weg terug.

Net na de grens bij de brug over de Inn stop ik om wat foto's te maken. Daar zijn ook wat oostenrijkse wielrenners zich aan het omkleden, omdat hun tocht er op zit. Eentje van hen biedt aan om een foto van mij te maken en dat vind ik een goed idee. Daarna zijn het nog elf haarspeldbochten voor ik in Nauders ben. Iets over achten vertrek ik en de eerste stop is bij de oude toren in de Reschensee. Het is niet zo mooi als eergisteren, maar het kan er mee door en het water is vrij rustig.

In Laatsch/Láudes rij ik onder de toren van de kerk door, toch wel iets apart. Daarna ben ik snel in Zwitserland en in Santa Maria Val Müstair ga ik links naar de Umbrailpass. Net buiten deze plaats groeien in de berm vele mooie bloemen en dus gaat de Deauville in de ho-ijsers, omdat het fototoestel te voorschijn moet komen.

Daarna volgen nog vele mooie en redelijk brede Kehre. Bij eentje schat ik het verloop van de bocht verkeerd in en een oldtimer-auto komt naar beneden, dus stop ik maar midden in de bocht en even later kan ik gewoon verder rijden. Tot de top stop ik nog enkele malen en dan ga ik in Italië naar links om nog een keer naar de Stelvio te rijden. Nu zijn het nog maar tien haarspeldbochten, die redelijk gemakkelijk zijn te rijden. Vlak onder de top zie ik iemand in een korte broek langlaufen.

Weer naar beneden stop ik bij haarspeldbocht acht en daar zie ik beneden me een Murmeltier over de sneeuw rennen. Voor ik het fototoestel gereed heb, is het dier al tussen de rotsen verdwenen. Wat me nu wel opvalt, is dat de berghellingen met de dag groener worden. Natuurlijk ga ik nog even naar rechts naar de Umbrail en daar draai ik om, want ik ga verder naar beneden richting Bórmio. De laatste haarspeldbocht rij ik nu niet, want net ervoor ga ik naar rechts naar Livigno.

Nu volgt een redelijke weg door het dal van de Bormina en de ene plaats volgt de andere op. Er vallen wat spatjes regen, maar eigenlijk stelt het gelukkig niets voor. Op de Passo di Foscagno (2.291 m) is het zwaar bewolkt en er valt ook hier wat regen. Bijna zeven km verder ben ik op de Passo d'Eira (2.208 m) en weer dezelfde afstand verder ben ik in Livigno, een Italiaans tolvrij gebied. Net in deze plaats zijn er werkzaamheden en dus kan ik de geplande route niet rijden. Ik moet naar het noorden en daarom volg ik een smalle weg langs een beekje, dat later uitkomt op de weg naar de tunnel Munt-la-Schera, die Livigno verbindt met Zwitserland. Nu zit ik weer op de route en net na de brug over het eerste zijriviertje draai ik om, maar eerst stop ik hier. Het water in het Lago di Livigno staat nog heel laag en het wacht nog op al het smeltwater, dat uit de bergen zal komen. Tussen de rotsen hier groeien verschillende soorten mooie bloemen en de sluiters van mijn fototoestel klikt verschillende keren.

Na een paar honderd meter ben ik weer in Livigno en bij de eerste rotonde staat een mooie kapel en wat verder ga ik toch even tanken al i het maar voor acht euro, want de benzine kost hier 1,082 euro per liter. In het dorp is het redelijk druk op de weg naar Zwitserland, maar eenmaal er buiten is het heel erg rustig.

De zon schijnt en er waait een vrij koele wind, dus prettig motorweer. Net voor de Forcola di Livigno (2.315 m) stop ik en ik tap een flesje erg fris bergwater uit een watervalletje.

Op weg naar de Berninapass/Passo del Bernina (2.328 m) zijn een aantal goed te rijden (dus vrij brede) haarspeldbochten. Het is nu vrij bewolkt en er staat een harde wind, maar het is nog steeds goed te doen. Naar beneden wordt het dal van de Bernina steeds breder, maar het blijft mooi. Ergens onderweg stop ik op een parkeerplaats om te genieten van het snel stromende water van de Ova da Bernina. Als je stil en in de wind staat, is het toch vrij fris, bijna onaangenaam. Dus maar snel verder en in La Punt ga ik linksaf naar de Albulapass/Pass d'Alvra (2.312 m). Net buiten deze plaats is weer een erg mooie bloemenzee, dus stoppen. Wat hoger lopen koeien op de berghelling, maar ze hebben nog maar weinig gras en nog hoger zie ik volop sneeuw. Op de top is weinig parkeerruimte, want de parkeerplaats ligt bijna vol met sneeuw. Na de top ga ik nog vier km verder over een hobbelige weg, maar later wordt deze toch beter.

Bij Forschungsstation Alp Weissenstein draai ik om en rij ik terug naar La Punt. Daar neem ik de 27 naar het noorden. Net voor Cinuos-chel zie ik een kleine toren van een kerk boven de struiken uitkomen. Met lage stenen muurtjes is hier aangegeven hoe vroeger de vorm kapel is geweest. Bij de kerk, die in de 11de eeuw is gebouwd, hoorde ook een hospitiu. In de route had ik nog opgenomen om de Flüelapass heen en terug te rijden, maar onderweg besluit ik dit niet te doen, want anders kom ik zeker in tijdnood. Daarna ben ik redelijk snel in Ardez en bij het begin van dit verhaal.

OP WEG NAAR DE DOLOMIETEN (vrijdag 21 juni).

Vannacht wordt ik een keer half wakker en dan denk ik, dat het regent. Of het echt zo is, weet ik niet, want ik heb geen zin om op te staan. Om kwart voor zeven schrik ik wakker, wassen en dan alles verder inpakken. Voor ik ga ontbijten doe ik de rechtertas al in de koffer en de topkoffer bevestig ik op het rek. Na het ontbijt doe ik de rest in en op mijn motor en de nevel trekt gelukkig al op. Ik ga naar het zuiden, voor de vierde maal rij ik over de Reschenpass en voor de derde keer stop ik bij de oude toren in de Reschensee.

Nu is het nog wat nevelig en het ziet er weer anders uit dan de vorige keren. Iets later stop ik ook eens bij de Haidersee in Fischhäuser/Casa dei Pescatori, waar het toch ook wel mooi is. Ik ben al verschillende keren langs Mals im Vinschgau/Mälles Venosta gereden en daar heb ik steeds twee kerken en een hoge ronde toren gezien. Nu rij ik dit dorp maar eens in. Ik stop bij de St. Benedikt Kirche en dit lijkt me aan de bouwstijl te zien een erg oude kerk te zijn. Dat klopt ook wel, want de noord- en oostmuur zijn uit de achtste eeuw afkomstig en is daarmee een voorbeeld van de

Karolingische stijl. Pas in de 12e eeuw is de toren er bij gebouwd, waarbij de kerk wat vergroot is. Het is even zoeken naar de andere kerk, maar deze vind ik wel en de ronde toren staat er naast. De kerk is de Pfarrkirche Maria Himmelfahrt en stamt uit de 16e eeuw. Zoals alle Italiaanse kerken, die ik van binnen heb gezien, is ook deze weer uitbundig versierd. Er zitten twee vrouwen in de kerk te bidden en dus loop ik niet naar voren om foto's te maken. Ook de gedenktekens op de graven bij de kerk zijn uitbundig.

Om bij de Frolichtsturm, die uit de 12e eeuw stamt, te komen, moet ik een beekje oversteken. Gelukkig is er iets verderop een brug en de toren lijkt wel op het erf van een boerderij te staan.

Als ik goed kijk, blijkt dit ook te kloppen, want landbouwwerktuigen staan onder een afdak, dat tegen een oude muur is gebouwd. Volgens een papier op de toren zijn er af en toe ook rondleidingen. Het is hier wel prachtig. Daarna loop ik terug naar de motor en het is ondertussen al erg warm geworden, dus de sweater trek ik nu maar uit.

Redelijk vlot vind ik de doorgaande weg de SS40 weer. Ik rij nu in het brede dal van de Adige, waar overal water gespreoid wordt op alle gewassen van gras tot appelbomen. Iets voorbij pondinig/Spondigna denk ik, dat ik een bord met erop Kriegsgräberstätte heb gezien.

Het is redelijk druk op de weg en dus kan ik niet zo maar omdraaien. Bij een parkeerplaats lukt dat, nadat eerst een file tegemoetkomende auto's voorbij zijn. Het klopt en de begraafplaats ligt iets hoger tegen de berg. Er liggen hier 445 soldaten uit WO1 begraven en sommige zijn gedood door lawines in het Stelviogebied. Daarna wordt het nog drukker op de weg en ik rij gewoon met de stroom mee, dat kost de minste inspanning.

In Kastelbell/Castelbello stop ik toch even op een parkeerplaats aan een restaurant, want hoog boven de weg uit torent een kasteel. Het ziet er mooi uit, maar ik heb geen zin om er naartoe te rijden. Daarna is het soms met het verkeer mee sukkelen door bebouwde kommen, maar in Forst/Forest kan ik de SS38 verlaten en dan rij ik over een rustige weg omhoog naar de Gampen Joch/Passo di Palade (1.518 m). Er wordt hier veel appels verbouwd en later zie ik ook veel druivenstokken. Wanneer ik hoger kom, rij ik in het bos en het gaat lekker vlot over een goeie weg. Soms heb ik een prima uitzicht op het dal beneden me, waar een blauwe waas hangt, maar vaker zie ik alleen maar bomen. Over soms wat mindere wegen kom ik op de Mendelpass/Passo della Mendola (1.363 m). Het is hier redelijk druk en daarom rij ik maar snel verder.

Door 15 aarspeldbochten gaat het naar beneden en wat verder volgen er nog vier, waarvan de laatste in het dorp St. Nikolaus/San Nicolo ligt. Hier stop ik bij een mooie kerk met twee torens, waarvan er eentje vast zit aan de kerk en de andere staat er een paar meter vanaf. Richting Auer/Ora stop ik bij horizontale uivenstokken, waar ik de motorbroek verruil voor de motorspijkerbroek, want het is al behoorlijk warm. Ik herinner me, dat ik hier in 2007 ook gestopt ben, toen ik met een BMW K1200GT, vanwege motorpech met mijn BMW R1150RT, onderweg was naar Wolkenstein. Net voor Auer steek ik het dal van de Adige over en daarna gaat het met mooie bochten verder naar de Passo San Lugano (1.097 m). Vijf km verder kan ik kiezen om de 43 km langere route naar de Passo del Mánghen te rijden of deze gewoon rechts te laten liggen. Eigenlijk heb ik een paar dagen geleden al voor het laatste gekozen. Wat verder sla ik linksaf naar Carano en door dit en het volgende dorpje Daiano loopt een zeer smalle doorgaande weg, waarvan de stenen erg ongelijk liggen. Daar heb ik nu niet zoveel last van, want door het weinige verkeer kan ik de meeste kuilen ontwijken.

In het laatste dorpje stop ik toch even om wat foto's te maken. Daarna rij ik verder en na een tijdje op de hoofdweg sla ik rechtsaf om over de Passo di Pramadiccio (1.431 m) naar Stava te rijden. In 1985 is hier hogerop een stuwdam doorgebroken met alle gevolgen van dien en hieraan is een museum gewijd, maar dat is nu gesloten. Daarna rij ik over deze mooie weg terug en ga ik verder naar de Passo di Lavazè (1.808 m). Hier ga ik links naar de Grimm Joch/Passo di Oclini (1.872 m). Deze weg is vrij slecht en hobbelig, maar het is maar 3,5 km, dus wat heb ik te zeuren. Eerst rij ik door het bos, maar wat later door een redelijk open vlakte en zie ik aan mijn rechterhand de Weisshorn/Corno Bianco en links de Schwarzhorn/Corno Nero. Deze bergen liggen ter weerszijde van de vlakte en de ene is echt wit en de andere zwart. Als ik daar vertrekt is het net andersom. Daarna gaat het over de SS620 verder naar beneden. Het wegdek is prima en er zijn nu eens geen haarspeldbochten en dat is ook wel fijn. Een beekje zie ik regelmatig naast me stromen, dan weer links en dan weer rechts. Later ga ik de SS241 op en er verandert maar weinig, dan dat ik steeds dichterbij mijn eindpunt kom. Deze weg rij ik tot ruim drie km voorbij de Karerpass/Passo di Costalunga (1.752 m) en daar draai ik om.

Direct na de pas sla ik rechtsaf naar de Nigerpass/Passo Nigra (1.690 m). Deze weg is minder breed en wat slechter, maar het is goed te doen. Na een tijdje zie ik de A22, de Brenner Autobahn, links in de diepte liggen en dit gedeelte heb ik nog nooit gereden. Er volgen nu een aantal kleine en mooie dorpjes en uiteindelijk kom ik op de Panider Sattel/Passo di Pinei (1.437 m). Vlak daarna ben ik al snel op de SS242, waar veel verkeer is en het schiet dus niet zo hard op. Tegen half zes ben ik in Wolkenstein bij mijn overnachtingsadres Garni Bondi. De eigenaresse vertelt me, dat ze mij eigenlijk niet meer had verwacht, maar waarom dat vertelt ze niet. Thuisgekomen zie ik, dat ze me een paar dagen geleden een e-mail heeft gestuurd met de vraag hoe laat ik zou aankomen. Daar heb ik natuurlijk niet op kunnen antwoorden. Ik krijg een eenpersoonskamer aan de achterkant van het huis op de derde verdieping. Beneden me stroomt een beekje en het water maakt zoveel lawaai, dat ik 's nachts het raam moet dicht doen. Een boom verspert me het uitzicht op Garni Neïdia, waar ik al vier maal ben geweest. Als welkomstgeschenk staat op de kamer een flesje bronwater, een perzik en een appel. Ik kan al vanaf zeven uur ontbijten en morgen zelfs nog een uur eerder vanwege de Sellaronda MTB Track Tour. 's Avonds wandel ik door het dorp en ga een lekkere pizza eten. (WORDT VERVOLGD)

MOTORNIEUWS

Aantal verkeersboetes gestegen

2783 snelheidsovertredingen per dag onder trajectcontrole A2.

Terwijl er in 2012 nog 9.661.094 verkeersboetes werden uitgedeeld, waren dat er in 2013 maar liefst 10.334.619, zo meldt RTL Nieuws.

De meeste boetes, maar liefst 7.600.173, werden opgelegd vanwege snelheidsovertredingen. Ongeveer een kwart van deze snelheidsovertredingen werden door de trajectcontroles opgemerkt. Die op de A2, tussen Amsterdam en Utrecht, bleek het meest waardevol voor de overheid: 990.870. Dat zijn er maar liefst 2783 per dag! De trajectcontrole op de A4 bij Leidschendam leverde 815.968 bekeuringen op.

In 2014 lijken er nóg meer boetes uitgedeeld te gaan worden, want een groot aantal van de Nederlandse trajectcontroles stond in 2013 uit. De trajectcontroles op de A10, A20 en A13 worden dit jaar weer aangezet, zo meldt het Ministerie van Justitie.

CBR: 40 procent minder AVD examens in 2013

Afgelopen jaar hebben 18.558 nieuwe motorrijders hun rijbewijs gehaald, maar is het totale aantal examens verkeersdeelneming (AVD) gedaald met ruim 40% ten opzichte van 2012. Deze afname is gedeeltelijk te verklaren door de grote stijging in 2012 aangezien in dat jaar de nieuwe leeftijdsbeperking van 24 jaar is ingesteld voor het onbeperkte motorrijbewijs. Bovendien is gebleken dat het aantal personen dat een motorrijbewijs gaat halen sterk afhankelijk is van de economie. Van de 28.748 afgenomen motor theorie examens waren 15.543 examens succesvol (54,1%). Deze verhoudingen zijn voor de praktijkexamens gelukkig een stuk gunstiger. Voor het examen voertuigbeheersing (AVB) in de nieuwe A1 categorie kwam het slagingspercentage dan ook uit op bijna 94% (1214 geslaagden) en zijn 14.427 mensen geslaagd voor het AVB in de A-onbeperkt categorie waarvoor zij in totaal 16.604 examens nodig hadden. Dit komt overeen met een slagingspercentage van 86,9%. In het geval van de AVD examens lagen de slagingspercentages voor zowel A1 als A -onbeperkt een stuk lager. In 2013 zijn er 2.276 A1 en 23.102 A -onbeperkt AVD examens afgenomen. Daarvan waren er respectievelijk 1.708 en 16.850 succesvol. Dit komt overeen met slagingspercentages van 75,0% en 72,9%

Meer 55 plussers op de motor

Het aantal 55-plussers dat de motor (her)ontdekt is de afgelopen jaren sterk gestegen . Dit bewijzen cijfers van de Bovag die aangeven dat momenteel een kwart van alle motorfietsen (172.650) in bezit is van deze oudere generatie terwijl dit in 2008 nog 14,5% was. De stijging is vooral te wijten aan motorrijders die in hun jonge jaren het motorrijbewijs hebben gehaald, vervolgens jaren niet hebben gereden en nu de motor herontdekken. Tom Huyskens, woordvoerder namens de Bovag: "Vaak hebben ze al tientallen jaren niet meer gereden. De laatste jaren kunnen ze hun oude liefde weer leven inblazen. De kinderen zijn het huis uit, de hypotheek is afgelost, ze hebben spaargeld op de bank en veel vrije tijd door pensioen of prepensioen." In hoeverre de nieuwe regels rond het halen van een A-rijbewijs invloed hebben op de (relatief) stijgende groep ouderen is niet bekend gemaakt, maar dat dit mede de oorzaak is lijkt wel aannemelijk. Overigens is niet alleen de gemiddelde leeftijd van de motorrijder de afgelopen zes jaar toegenomen, ook het totaal aantal motoren is in Nederland met 13,3% gestegen tot 715.000 stuks.

Zaterdag 31 mei, Ducati 888-851 meeting

Voor het 4e achtereenvolgende jaar houdt Aral Motorservice in Zwolle een Ducati 888-851 dag. De eerste 3 edities waren een succes en dus was het voor eigenaar en organisator Remco de Bie vanzelfsprekend dat er een vierde editie ging komen. Centraal deze dag zijn de motoren die tot leven zijn geroepen door Bordi en Tamburini. Groot zijn ze gemaakt door mannen zoals Falappa, Luchinelli en Fogarty en de populariteit van deze motoren is nog steeds erg groot. Voor de liefhebbers van deze twee Ducati modellen heeft Aral Motorservice op zaterdag 31 mei haar deuren open staan, er zal een keur van 888-851's te zien zijn van Ducati liefhebbers uit binnen en buitenland.

Wij zijn een grote groep vrijwilligers. In 2007 hebben wij besloten om misbruikte en mishandelde kinderen te gaan ondersteunen in Nederland. We zijn hiermee begonnen omdat we ons als vriendengroep serieus zorgen maakten. Zorgen over de steeds toenemende berichten in de media over kindermisbruik en -mishandeling in alle lagen van de bevolking. Daarnaast de opkomst van de pedopartij en de steeds weer opduikende pogingen van pedoseksuelen om hun perversiteiten goed te praten en zelfs te legaliseren. Daders komen er vaak vanaf met een lichte straf, slachtoffertjes hebben een lange weg te gaan om het vertrouwen in de omgeving waarin ze wonen te herstellen. Wij zijn daarbij een steun en aanvulling die aansluit bij de huidige bestaande hulpverlening. De meesten van onze groep rijden op een motor. Daar maken we gebruik van. Wanneer mogelijk, koppelen we een kind aan een motorrijder. Als Bikerbuddy. We hebben ons verzameld in de stichting United Bikers Against Abuse. (U.B.A.A.)

Iedere vrijwilliger heft een Verklaring Omtrent gedrag (V.O.G.) en loopt eerst een tijd mee ter ondersteuning van de bestaande groep. Zo kan ieder elkaar leren kennen en zien nieuwe mensen snel of ze het werk aankunnen. Vanuit de groep kijken we op welke plek een vrijwilliger het beste tot zijn/haar recht komt.

Praten over seksueel misbruik van kinderen is niet genoeg. Wij ondernemen persoonlijke gerichte actie om een kind te ondersteunen. Ook voor dit jaar is de doelstelling dat we een aantal kinderdagen willen organiseren en uiteraard willen we meer kinderen gaan helpen. De afgelopen jaren hebben bewezen dat de kinderen enorm gebaat zijn bij onze hulp. Daarom zijn we niet alleen op zoek naar meer motorrijders die mee willen rijden en -helpen maar ook naar bedrijven en particulieren die ons financieel willen ondersteunen.

Hierbij dan ook ons verzoek om onze groep voor 25, 50, of 100 euro te ondersteunen. Uiteraard zetten we op onze internet site (www.ubaa.nl) een link naar uw website. (Als u dat wilt) Zo kunt u duidelijk maken dat u ons steunt. Ook kunt een sponsor logo van ons krijgen die u dan weer op uw website kunt plaatsen. Dit om duidelijk te maken dat u ons steunt in onze strijd tegen kindermisbruik en -mishandeling.

Onze stichting is goedgekeurd voor de ANBI status en deze is door de belastingdienst toegekend. Dit betekent dat donaties door sponsors voor deze organisaties onder voorwaarden aftrekbaar zijn voor de vennootschapsbelasting. (zie de site voor meer informatie). Uiteraard zorgen we voor een officiële factuur, zodat uw donatie in uw boekhouding verwerkt kan worden.

Gaat u ons ondersteunen, stuur ook even uw bedrijfslogo mee als bijlage zodat we dit kunnen plaatsen op onze site, dit blijft een jaar lang staan en geeft een doorlink naar uw eigen site.

Namens de Stichting en de kinderen alvast bedankt voor uw medewerking.

Hoi medemotorliefhebbers, trikers, American car en country minnende mensen

Ik ben John Pol, secretaris. CMA Chapter East, belast met promotie en standhouderwerving voor onze Hemelvaarttoer, naast de toer hebben een "Bikermarkt,, Trike, Bike & Americancarshow".

Deze uitnodiging met de bijbehorende poster, sturen we ook naar een aantal Country Line Dance groepen, in de hoop dat er vanuit deze groepen ook mensen komen.

Voor alle ontvangers geldt: Wilt u deze poster doorsturen aan uw leden, vrienden, kennissen, en /of anderzijds op de agenda of de kalender laten zetten

De band "Profile" <http://www.thebandprofile.com> zal de middag komen op luisteren met muziek uit het grote Amerika. Op hun website staat wat ze doen, bezoek deze maar eens.

Hemelvaarttoer op donderdag 29 – 05 – 2014

Deze dag staat in het teken van de: "Stichting Laboyet ", <http://www.laboiyet.nl>

Deze stichting dragen we als CMA een warm hart toe en willen we graag ondersteunen, door van onze kant belangeloos, de inzet te tonen om een toertocht uit te zetten, waarvan de inschrijfgelden ten goede komen aan deze stichting.

Een aantal van jullie, kennen ons al langer, voor hen die ons niet kennen verwijs ik graag naar de CMA website <http://www.cma-nl.org>.

Ook voor de kleintjes (de kids) willen we een klein luchtkussen neerzetten, zodat u, zelfs als u kinderen heeft, deze mee kunt nemen.

Wat betreft de bikermarkt: Voor deze dag zoeken we nog standhouders, die de "bikermarkt" willen bezetten. Deze brief gaat naar een diversiteit aan mensen, zodat we ook een diversiteit in de "bikermarkt" op het plein krijgen. Dus kent u nog mensen met een speciaal talent of zij die een passend product hebben of verkopen, laat deze dan even contact met me opnemen

De kosten voor de bikermarkt: Schrik niet!!!! Niets, wij regelen de kramen, u de bemanning en product of datgene wat u promoot. Wilt u toch graag wat kwijt ter ondersteuning aan <http://www.laboiyet.nl> dan horen we dat graag en dragen we er zorg voor dat het op deze plaats komt, maar er is geen verplichting.

Graag hoor ik van u!!! Kom zelf en nodig anderen mee

Vr. groet John

Vier dagen feest op 30ste Motorbeurs Utrecht 2014

Het was vier dagen feest op Motorbeurs Utrecht 2014. De beurs bestond dertig jaar en stond bol van speciale jubileumactiviteiten. De officiële opening was de spectaculaire BikerWedding van Anne van Os en Nomi Brands uit Wijk bij Duurstede die elkaar in het No Bike No Glory Café eeuwige trouw beloofden in aanwezigheid van familie, vrienden, motorrijdend Nederland en pers. Het was van donderdag 20 tot en met zondag 23 februari een gezellige, ontspannen drukte op en rond de beurs. Motorbeurs Utrecht ontving 89.750 enthousiaste motorliefhebbers.

Organisator VNU Exhibitions spreekt van een meer dan geslaagde editie. Project Manager Anne-Marie Vos: "We wilden beleving, reuring en inspiratie op de beursvloer. Het is een event geworden voor de ware motorliefhebber. Een fantastische opening van het nieuwe motorseizoen. Alles – tot en met de cateringterrassen aan toe – ademde motor. Vier dagen lang live bands, activiteiten en demonstraties. Met de Mini trial en de Junior Riding Experience zijn we zelfs de allerkleinsten niet vergeten. Conceptueel hebben we ingezet om er een event van te maken dat van het begin tot het einde bruist. Die lijn zetten we door."

Op de beurs konden de liefhebbers zich vergapen aan de nieuwe motorfietsmodellen van 2014, bijeengebracht in de tot WalHalla omgedoopte hal 12 met alle importeurs en schitterende presentaties bij elkaar. Het aanbod in de in totaal zes beurszalen omvatte verder een indrukwekkend aantal goed onderhouden occasions, alle bijbehorende producten, diensten, toeristisch aanbod, motorclubs, belangenverenigingen en een spectaculair actieprogramma.

Motorrijbewijs

Van de bezoekers van Motorbeurs Utrecht was 91% in het bezit van het motorrijbewijs en 6% gaf aan van plan te zijn om dit te gaan halen, blijkt uit de beursevaluatie. Daarmee waren alle gewenste bezoekerscategorieën in huis. Bijna één op de vijf was voor het eerst aanwezig. In totaal 85% van het bezoek had al een motorfiets: 24% een nieuwe en 76% een tweedehands. Meest genoemd werden een (super)sport (31%), toermotor (28%), street/naked (13%), allroad/offroad (12%) en custom/chopper (9%).

Aankoop

Bijna een derde (30%) van de ondervraagden is van plan binnen twaalf maanden een andere motorfiets te kopen. 51% van deze groep kiest voor een nieuwe en 49% voor een occasion. Met als meest favoriete typen een sport/supersport (25%), toermotor (22%), street/naked bike (17%), allroad/offroad (16%) en custom/chopper (9%).

Heropstappers

Bovag is vertegenwoordiger van de motorbranche en rijsscholen. De organisatie maakte kort voor de beurs bekend dat het bezit van een motorfiets onder 55-plussers in Nederland in zes jaar tijd met een slordige 90 procent is gestegen. Vooral toe te schrijven aan 'heropstappers', veelal mannen boven de 55 met motorrijbewijs maar die al tientallen jaren niet meer hebben gereden. Bijna een kwart (24,1 procent) van alle motoren in Nederland is inmiddels in bezit van deze groep. Zes jaar geleden was dit nog maar 14,5 procent. Het totaal aantal motoren in ons land groeide sinds januari 2008 met 13,3 procent tot ruim 715.000 exemplaren.

Data Motorbeurs Utrecht 2015: van donderdag 19 tot en met zondag 22 februari 2015.

GRAPPIG HÉ

Een monteur demonteerde een cilinderkop van een Harley Davidson toen hij een bekende cardioloog in zijn winkel ontwaarde.

De cardioloog stond te wachten totdat de monteur tijd had om even naar zijn motorfiets te kijken.

De monteur riep naar de cardioloog dat hij moest komen kijken naar de interne delen van de motor.

De cardioloog liep een beetje verbaasd naar de monteur toe.

De monteur ging staan, veegde zijn handen aan een doek af zei tegen de cardioloog: "Kijk dokter, ik opende het hart van deze machine, haalde de kleppen er uit, ik heb de schade hersteld en dan zet ik hem weer in elkaar. Als ik dan klaar ben, werkt hij weer als een nieuwe.

Hoe komt het dan dat ik per jaar € 39.500,= euro verdien en U € 1.600.000,== terwijl wij in feite hetzelfde werk doen"?

De cardioloog wachtte even met antwoorden en begon te glimlachen. Toen zei hij tegen de monteur: "Probeer die reparatie eens uit te voeren met een draaiende motor"

Goedemiddag meneer, wij registreerden net een snelheid van 175 kilometers' zegt de agent.

De biker antwoordt 'Maar dat kan niet, mijnen Harley haalt amper 150, misschien is uw radar niet goed afgesteld'

Zijn vrouw die achterop zit zegt : 'Doe niet zo gek lieverd, je weet best dat je illegaal ingevoerde bike gemakkelijk 200 haalt ... '

Terwijl de bekeuring wordt uitgeschreven zegt de man tussen zijn tanden 'Kan jij niet gewoon eens een keertje je mond houden ?'

De vrouw glimlacht minzaam en zegt : 'Wees blij dat je radarverklikker op tijd verwittigde of het had nog erger geweest '

Terwijl de agent een tweede bekeuring schrijft voor de illegale detector, kijkt de man zijn vrouw aan en gromt 'Verdomme mens, hou asjeblieft je kop !'

De agent fronst zijn wenkbrauwen en merkt op dat de biker geen verzekeringspapieren heeft.

De bestuurder legt uit dat hij nèt het document heeft aangekregen maar het vergat in zijn portefeuille te steken.

Zijn vrouw zegt onverstaanbaar : 'Maar schat, je weet best dat je geen verzekering hebt,... je hebt niet eens een rijbewijs!'

Terwijl de agent de derde en een vierde bekeuring uitschrijft, kijkt de man verwilderd zijn vrouw aan en schreeuwt : 'Wil je dan nu alsjeblieft eens een keer JE BAKKES HOUDEN !!!! ??'

De agent kijkt de vrouw aan en vraagt : 'Praat uw man altijd zo tegen u mevrouw?'

'Ach welnee meneer den agent, alleen als 'ie meer dan een halve bak Juliler heeft gedronken ...

Een motorrijder rijdt met 70 kilometer per uur over de snelweg. Ineens wordt hij ingehaald door een fietser. De motorrijder kijkt verbaasd op en gaat 90 rijden. En weer komt de fietser voorbij. Dit kan hij niet op zich laten zitten. Hij geeft vol gas en scheurt met 160 kilometer per uur over de snelweg. En weer komt de fietser hem voorbij. Nu wordt het hem toch echt te gek. Met gierende remmen stopt hij. "Ben ik even blij dat u stopt," zegt de fietser. "Mijn bretels zaten namelijk aan uw motor vast. "

L.O.O.T. Nationale Toerkalender 2014

01/01/2014-30/11/2014 MEER PROVINCIE NRIT MTC Motovatie

Doorlopend – 5 punten. Start te: Diverse start mogelijkheden op de route Info: 0251-251661/06-29571673 Inschrijfgeld: € 5,00 (z.h.) Lengte: 210 km. Omgeving: Brabant , Limburg , Duitsland .
5 Euro op giro 2972580 o.v.v. naam/adres/woonplaats en eventueel e-mailadres. Zie ook www.motovatie.nl. Meerdere startpunten. Ook op Garmin GPS

01/04/2014-01/10/2014 DOORLOPENDE SPONSOR RIT MTC Zevenbergen

Doorlopend – 10 punten. Start te: De Borgh IJshof 1 Zevenbergen 0168-324344 Info: 0165-381183/0168-327944 Inschrijfgeld: € 5,00 (z.h.) Lengte: 200 km. Omgeving: West Brabant . Rit wordt om de 4 weken nagereden. Na overmaken op Giro/Bank nr. 147540208 te Zevenbergen . en vermelding van straat en woonplaats of e-mailadres wordt de rit toegezonden.
Via e-mail of GPS (garmin)

01/04/2014-30/11/2014 7e DOORLOPEND EVENEMENT Baarnse MC

Doorlopend – 5 punten. Start te: BP Tankstation, Eemweg 25, 3741 LA Baarn
Info: 06-22549248/06-14426487 Inschrijfgeld: € 5,00 (z.h.) Lengte: 200 km
Omgeving: zie de website Extra info: Voor bestellen kunt u ons mailen of bellen met Ruben Steenland. E-mail: [http:// baarnse-mc@solcon.nl](mailto:baarnse-mc@solcon.nl) Website: http://www.baarnse_mc.bleuh.net
Ook op Garmin

01/04/2013-30/09/2013 RONDTOER GELDERLAND MC Asom

Doorlopend – 5 punten. Start te: AC Restaurant Zevenaar, Doesburgseweg 43, 6902 PL Zevenaar Info: 0316-330970 Inschrijfgeld: € 5,00 (z.h.) Lengte: 225 km. Omgeving: Gelderland
Zie info site www.mc-asom.com

01/04/2014-30/11/2014 14e ALL WEATHER TOUR 2013 MVTC Al Weer

Doorlopend – 5 punten. Start: Pannenkoekenboerderij de Hooiberg, Persant Snoepweg 12, 2353 KA Leiderdorp Info: 023-5353146) Lengte: 200 km. Omgeving: Zuid –Holland , € 6,00 overmaken op reknr.48.06.195 tnv MVTC Al Weer te Alphen a/d Rijn. ovv naam of e-mailadres.
Route is ook per mail te bestellen. Zie onze website: www.alweer.eu

02/03/2014 36e VOORJAARSRIT MC Contact Dordrecht

Toerit – 10 punten. Start te: Clubhuis MC Contact Grote Kerksplein 1c Dordrecht 078-6133538 Info: 078-6101174/06-11221966, op 2 maart 06-26850512 Inschrijfgeld: € 5,00 (z.h.) Lengte: 140/185 km. Inschrijven vanaf: 9.00 tot: 13.00 uur. Omgeving: Zuid – Hollandse Eilanden , Schouwen Duiveland Diverse prijzencheques, koffie/thee bij inschrijving gratis. Vanaf invalswegen ri. Centrum volgen, daarna ri. Grote Kerk aanhouden, na Grote Kerk direct rechtsaf en na 100 m clubgebouw. Ook op GPS

09/03/2014 KLAPPERTANDRIT MC Nijverdal-Hellendoorn

Toerit – 10 punten. Start te: Clubhuis het Mollenhol Imminkservestraat 4 Hellendoorn 0548-656407 Info: 06-51512029 Inschrijfgeld: € 6,50 (z.h.) Lengte: 160/250 km. Inschrijven vanaf: 9.00 tot: 12.00 uur. Incl. koffie bij vertrek Internet, www.mcnh.nl Routebeschrijving en GPSE-mail littleboss@online.nl

16/03/2014 LOOT KAMPIOENSDAG L.O.O.T.

Toerit – 10 punten. Info: 06-24850624 , 06-23595116

u kunt starten bij:

MTC Noord (Friesland) ,
MTC Contact (Dordrecht)
MC '93 Nijverdal
MTC Zeeuws-Vlaanderen
MTC De Lingerijders (Geldermalsen)
MC Keizer Karel (Nijmegen)
MC MIOS (Anna Paulowna)
MTC Motovatie (Amstelveen)

23/03/2014 MOTOR-UIT-HET-VET TOERTOCHT MC '93 Nijverdal

Toerit – 5 punten. Start te: Café/Restaurant De Budde Grotestraat 167 Nijverdal 0548-612250 Info: 0546-571516/0546-572402/0548-688109 Inschrijfgeld: € 6,00 (z.h.) Lengte: 200 km. Inschrijven vanaf: 9.30 tot: 11.00 uur. Incl. consumptiebon. Een digitale Garmin versie van de toertocht aanwezig Leden betalen € 4,00

23/03/2014 VMTC BIJNA- ZOMERTIJDRIJ VMTC

Toerit – 5 punten. Start te: Hop-eest Garderenseweg 93 Putten Info: 06-20350001/06-27058390 Inschrijfgeld: € 5,00 (z.h.) Lengte: 170 km. Inschrijven vanaf: 10.30 tot: 12.00 uur. Op Bolletje Pijl en GPS Garmin . Zie voor verdere info www.vmtc.nl

23/03/2014 35e LENTERIT MV Almere

Toerit – 10 punten. Start te: Clubgebouw MV Almere Meerveldstraat 55 Almere-Haven 036-5310282 Info:dinsdag – vrijdagavond 036-5310282/06-13257091 Inschrijfgeld: € 5,00 (z.h.) Lengte: 200 km. Inschrijven vanaf: 9.00 tot: 12.00 uur. Geen bepijling meer. Route op papier en GPS/Garmin Vooruit aan te vragen.theo.giling@gmail.com

